



SPLIT

HRVATSKO DRUŠTVO LOGORAŠA
SRPSKIH KONCENTRACIJSKIH LOGORA
PODRUŽNICA SPLITSKO-DALMATINSKE ŽUPANIJE
Ured u Splitu, ul. Getaldićeva 26, HR 21 000 Split
Žiro račun : HR4823600001400480074
MB 1123793 OIB: 36620565652 hdlskldz@gmail.com

Split, 09. veljača, 2017.

Republika Hrvatska
Hrvatski Sabor
Odbor za Ustav, Poslovnik i politički sustav
n/r Predsjednik Robert Podolnjak, prof.dr.sc.

Poštovani gospodine Predsjedniče,

HDLSKL osnovano je kao udruga koja okuplja bivše logoraše, pomaže u rješavanju problema i čini sve da se ne zaborave muke i patnje kroz koje su prošli logoraši u logorima na teritoriju ex. Jugoslavije, te promovira sve vrijednosti Domovinskog rata.

Po svim relevantnim podacima ukupan broj svih logoraša u svim logorima prelazi 30.000, od čega je oko 2500 žena i preko 500 malodobne djece u 70-tak logora. Ovdje ne želimo govoriti o samom društvu, već o onim stvarima koje nas muče, bole i vrijeđaju do granica bola te otvaraju naše još svježije rane i potiču loše zdravstveno stanje koje je nastalo kao posljedica boravka u logorima.

Sve ovo što se u posljednje vrijeme događa u našoj Domovini nama braniteljima i cjelokupnom pučanstvu otvara mnoga pitanja, kao npr: zašto su izginuli mnogi hrvatski branitelji, civili, žene, djeca... a kao što i Vi znate sve je to učinila velikosrpska politika koja je na „titovkama“, oružju i svim sredstvima kojim je ubijala i razarala našu domovinu nosila zvijezdu petokraku koja se danas pod sintagmom antifašizma pokušava prikazati kao simbol dobra. Isto tako pozdrav „Smrt fašizmu –sloboda narodu“ koji ne samo da poziva na ubojstva (u stvarnosti su „fašisti“ zapravo bili svi neistomišljenici) nego je sinonim za ubijanje i zlostavljanje na stotine tisuće Hrvata, izriče se javno bez zakonskih sankcija.

Ne mogu gospodine predsjedniče, ovdje ne unijeti i nešto osobno u nadi da će Vam to biti putokaz u vašim daljnjim postupanjima. Nakon što sam ranjen, zarobljen i odveden u logor Glina doživio sam psihofizička maltretiranja kao i svi ostali logoraši, ali jedan način mučenja se duboko urezao u sjećanje do danas. Jedan oficir JNA nakon psihičkog maltretiranja (političko predavanje o Jugoslaviji, nama kao „ustašama“ koji koljemo srpsku djecu, pa i petokraku koju smo odbacili i uzeli šahovnicu...) odlučio je i fizički mi pokazati što to znači odbaciti zvijezdu petokraku i uzeti hrvatski grb, udarajući me s istom „titovkom“ na koju je bila zakačena zvijezda petokraka po glavi nanoseći mi otvorene posjekotine na lubanji, te nastavivši udarati sve zarobljene hrvatske branitelje i civile.

Sve ovo bi bilo manje bolno da i danas ta ista petokraka nije dopuštena u javnosti kao simbol, a znamo kakvo je zlo učinjeno hrvatskom narodu u dvadesetom stoljeću pod tim znakom počevši od Bleburga, Huda jame i svih ostalih stratišta na području ex Jugoslavije. Bitno je za istaknuti sve zločine koji su se dogodili pod okriljem te iste zvijezde tijekom Domovinskog rata u Vukovaru, Škabrnji, Lovasu, Nadinu...zbog kojih još uvijek pate hrvatske obitelji tragajući za svojim najmilijima kao i potomci obitelji masovno likvidiranih na Križnom putu. Svjedoci smo nedavno održane komemoracije partizanskim žrtvama koje su dovedene i na

najokrutnije načine likvidirane u Huda jami a sve pod vodstvom Josipa Broza Tita koji je zapovjedio zločine, a i sam nosio crvenu zvijezdu petokraku. Umjesto da odgovorni za zločine odgovaraju, a simboli zla budu zabranjeni i uklonjeni, oni se izruguju žrtvama a simboli iznova podsjećaju na svu tragediju Hrvatskog naroda. Nadalje, vidimo da se proteklih godina u Srbu obilježava antifašistički ustanak, a iz svih relevantnih materijala je jasno i činjenično izvrstanje činjenica i negiranje zločina nad Hrvatima.

Postoje mnogobrojna svjedočanstva i literatura o navedenoj materiji koji detaljno govore o strahotama koje su se događale u okviru „Ustanka naroda Like i Korduna“ čiju proslavu već godinama uprizoruje Srpsko narodno vijeće i Savez antifašističkih boraca i antifašista. Na ovaj način svjedočimo sramotnom pokušaju da se opravdaju svi zločini koje su napravili oni koji su nosili crvenu zvijezdu petokraku i sebe nazivaju antifašistima.

Vidljivo je iz povijesnih izvora da su 27. srpnja 1941. udružene četničko-komunističke snage počinile mnogobrojne zločine nad nenaoružanim nesrpskim stanovništvom na tromeđi Like, Dalmacije i Bosne, te revanšizam, osveta ne može, ne smije biti opravdanje za nijedan zločin i ne smije proći nekažnjeno.

„Ustaničari“ su nakon pokolja 37 članova hrvatskih obitelji u Brotnji nastavili provoditi zločine protjerivanjem i pokoljem Hrvata u Boričevcu gdje je veći zločin izbjegnut bijegom u Kulen Vakuf, iako je potom bio pokolj i na tom području te su stradali Muslimani i Hrvati.. Preostalih 55 mještana (žene, djeca i starci) srpsko-komunistički ustaničari su pobili, a samo mjesto spravili sa zemljom. I danas raseljeni potomci Boričevaca nakon što im je zabranjen povratak na svoja ognjišta nakon drugog svjetskog rata, vode borbu za povrat nasilno oduzete imovine svojih predaka.

U istoj operaciji počinjeni su zločini nad Hrvatima u ostalim selima župe Poljica, Mišljenovac, Donji i Gornji Lapac, Oraovac, Bujanj Veliki i Mali.

Poznata je sudbina hodočasnika na povratku s proslave blagdana Sv. Ane u Kninu, kada su „ustaničari“ sve hodočasnike zajedno s njihovim svećenikom Waldemarom Maximilianom Nestorom izveli iz vlaka u postaji Vaganj, pobili i bacili u jamu Golubnjaču kod Drvara.

Zločini su se nastavili u susjednoj Bosni gdje su „ustaničari“ u Drvaru ubili 300 Hrvata i nepoznat broj Muslimana, u Bosanskom Grahovu 62 Hrvata, u cijeloj župi usmrćeno je 568 osoba, a u Krnjeuši 130 Hrvata. Što reći o zvjerskom mučenju i nabijanju na kolac župnika Jurja Gospodnetića u Bosanskom Grahovu pred očima mještana i njegove majke? O njegovom mučeništu postoje brojni dokazi, što do sada nitko od članova SNV nije opovrgao. Dodajmo da je nadležna kongregacija pri Svetoj Stolici dala dopuštenje za početak kanonskog procesa njegove beatifikacije.

Povjesničar Ante Nator u svom članku o ovoj temi navodi: „Masovna ubojstva Hrvata na graničnom području Hrvatske i Bosne i Hercegovine, koja su krajem srpnja i u kolovozu 1941. počinili srpski „ustaničari“, protjerivanje Hrvata s tog područja i činjenica da se tamo nisu smjeli vratiti niti nakon 1945. (u nekim naseljima čak su i groblja uništena, a vlasništvo nad otetom zemljom ni do danas nisu uspjeli povratiti), pokazuju da je taj ustanak bio protuhrvatski, da je njegov cilj bio protjerivanje Hrvata s tog područja, odnosno stvaranje etnički čistoga srpskog područja. Izvori pokazuju da to nisu bili incidenti, niti „tek osveta za ustaške pokolje“, kako neki pokušavaju objasniti/opravdati zločine navodnih „antifašista“. U svakom slučaju bez obzira na razlog protuhrvatske psihoze i protuhrvatskog djelovanja Srba na spomenutom području, ne smije se prešutjeti činjenica da je spomenuti ustanak rezultirao terorom nad hrvatskim narodom, niti se za zločin može naći opravdanje...“

Evidentan je kontinuitet zala koja su pogodila hrvatski narod kao produkt političkog djelovanja spomenutih aktera počevši od 1941.g. , preko 1971. g., pa sve do 1990. godine.

Naime 27. srpnja 1971. gđa Savka Dabčević-Kučar je zajedno sa ostalim članovima vodstva tadašnje SR Hrvatske - Vladimirom Bakarićem, Jakovom Blaževićem, Perom Pirkerom, Mikom Tripalom i dr., bila pozvana na „Dan ustanka naroda Hrvatske“ . Po njenim riječima: „Bio je to miting velikosrpske bodlje mržnje prema hrvatstvu i Hrvatskoj. Nikako ga drukčije ne mogu shvatiti !...“

(IZVOR: <http://www.hrsvijet.net/index.php/vijesti/43-glas-hrsvijeta/38575-ususret-27-srpnju-dan...>)

Također se isto dogodilo na velikom mitingu pobunjenih Srba 25. srpnja 1990 godine, koji je predvodio ideolog velikosrpske ideje Jovan Rašković, kao reakciju na usvajanje amandmana na Ustav Sabora Socijalističke Republike Hrvatske (SRH) istog dana, čime je Republika Hrvatska postala suverenom državom i to bez pridjeva 'socijalistička', a istodobno se s njezine zastave brisala zvijezda petokraka i umetnut je povijesni hrvatski grb. Tada je usvojena „Deklaracija o suverenosti i autonomiji srpskog naroda“ u kojoj je, pored ostaloga; stajalo i sljedeće: "Odcjepljuju se narodi, a ne države“, te nadalje: „Srpski narod daje sebi pravo da se na historijskim teritorijama, koje objedinjuju sadašnje granice Hrvatske, opredjeljuje s kime će živjeti i kako će se povezivati sa drugim narodima u Jugoslaviji“. Na temelju toga slijedilo je 30. listopada 1990., **opet u Srbu**, usvajanje teksta proglašenja 'srpske autonomije u Hrvatskoj'.

Zaključno, unatoč Rezoluciji Vijeća Europe 1048/2006 Osuda zločina totalitarnih komunističkih režima, te Deklaraciji Hrvatskog Sabora o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945.-1990. g. te Deklaraciji o Domovinskom ratu i dalje se nanosi neprocjenjiva šteta našoj Domovini zbog neprocesuiranja odgovornih za počinjene zločine!

Ako se nastavi daljnje svečano i organizirano obilježavanje dana ustanka u Srbu koje već godinama stvara sve veće frustracije potomcima žrtava nemilih zločina počinjenih u srpnju 1941. godine kao i svima nama koji smo prošli Golgotu srpskih koncentracijskih logora u Domovinskom ratu te svim hrvatskim domoljubima, moguće je da se dogode neželjene incidentne situacije u Srbu.

Da bi se izbjegle potencijalne ugroze i napose zbog zahtjeva elementarne pravednosti

predlažemo:

Zabranu javne upotrebe svih simbola (zvijezda petokraka, spomenici, nazivi ulica, trgova...) totalitarnog sustava ex Jugoslavije nastalog na teritoriju Republike Hrvatske 1945.-1990. koji nedvojbeno vrijeđaju, podsjećaju i bole živuće potomke mnogobrojnih žrtava tog sustava kao i cjelokupni hrvatski puk.

Da Odbor kojem ste Vi na čelu raspravi ovu problematiku i sastavi nacrt odgovarajuće “Odluke” o kojoj bi glasovali zastupnici Hrvatskog Sabora. Sadržaj ove “Odluke” trebao bi:

- 1. Naglasiti još jednom osudu zločina svih totalitarnih režima sukladno Rezoluciji Vijeća Europe 1048/2006. kao i Deklaraciji Hrvatskog Sabora o osudi zločina počinjenih tijekom totalitarnog komunističkog poretka u Hrvatskoj 1945. – 1990. godine;**
- 2. Osuditi zločine koji su počinjeni nad nedužnim nesrpskim stanovništvom na tromeđi sjeverne Dalmacije, istočne Like i jugozapadne Bosne krajem srpnja i početkom kolovoza 1941. godine i izraziti pijetet prema svim nevinim žrtvama;**
- 3. Pozvati organizatore proslave ustanka dana 27. srpnja da odustanu od daljnjeg svečanog obilježavanja istog, kako bi doprinijeli spriječavanju daljnjih podijela u hrvatskom društvu i mogućih ekscesa, te da se uključe u proslavu državnog blagdana – Dana antifašističke borbe u Republici Hrvatskoj 22 lipnja.**

S poštovanjem,

Predsjednik

Ivan Turudić

N/p svim članovima Odbora za Ustav, Poslovnik i politički sustav